

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
 Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 14, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 8.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΕΚΔΟΓΑΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ ἀξιοσέβαστος πρό-
 εδρος τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου κ. Βάλβης
 εἶπεν εἰς τοὺς συνηγόρους τῶν κατηγορου-
 μένων, νὰ μὴ μακρυγοῶσι καὶ περιπλέ-
 κωνται εἰς ἐρωτήσεις, ὅλως ἀσχετοὺς πρὸς
 τὸ ζήτημα τῆς κατηγορίας, διότι μετὰ τὸ
 πέρας τῆς δίκης ταύτης μέλλει νὰ ἀναλά-
 βῃ ἑτέραν κατὰ πολὺ σπουδαιότεραν τῆς
 προκειμένης. Διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ κ.
 Βάλβης ἠνύθει τὴν πολύχροτον δίκην τοῦ
 ὑπουργείου Βούλγαρη. Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ
 κ. Βάλβη ἀνεπτέρωσαι τὰς ἐλπίδας τῆς
 κοινῆς γνώμης, τὰς ὁποίας εἶχον σβέσει
 οἱ περὶ τὸν κ. Βούλγαρη, διαδίδοντες, ὅτι
 οὔτε τὸ δικαστήριον θὰ τολμήσῃ νὰ συγ-
 κροτηθῇ, οὔτε ἡ Βουλὴ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν
 ἐκδίκασιν τῆς κατηγορίας, καὶ λαμβάνον-
 τες ὡς ἀπόδειξιν τῶν συμπερασμάτων των
 τούτων τὸ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν προέβη, ὡς ἔ-
 πρεπεν, εἰς τὴν προφυλάκισιν τοῦ ὑπουργ-
 γείου Βούλγαρη.

Ἦδη δὲ, ὅτε οἱ πάντες ἐπέισθησαν περὶ
 τῆς πραγματώσεως τῆς δίκης, ἤρχισε νὰ
 διαδίδηται καὶ νὰ πιστευθῆται, ὅτι ὁ κ. Ζαή-
 μης προσπαθεῖ παντοιοτρόπως, ὅπως μὴ
 δικασθῇ τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη διὰ τὰ
 παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντα ἐκλογικὰ ὄργια,
 καὶ τοῦτο ὅπως ματαιωθῇ ἡ δίκη· διότι
 φοβεῖται μήπως ἐκ ταύτης προσφθῇ στίγ-
 μα εἰς αὐτὸν καὶ ἀποδειχθῇ, ὅτι καὶ οὗτος
 ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βούλγαρη
 κατὰ τὸ 1874, ἢ ὅτι ἐπραξέ καὶ αὐτὸς τὰ
 ὅμοια σχεδὸν μὲ τὸν Βούλγαρη τὸ 1869.
 Ἡμεῖς, γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων τὸν
 χαρακτῆρα τοῦ κ. Ζαήμη, ὅστις καθ' ἑκά-
 στην παρουσιάζεται νομιμόφρων καὶ συν-
 τηρητικὸς, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύω-
 μεν, ὅτι πάνθ' ὅσα λέγονται ἔχονται ἀλη-
 θείας.

Ὁ κ. Ζαήμης ζητεῖ νὰ μὴ δικασθῇ τὸ ὑ-
 πουργεῖον Βούλγαρη διὰ τὰ ἐκλογικὰ ὄρ-
 για· καὶ διατί; διὰ νὰ μὴ εὖρη ἀποχρῶντα
 λόγον τὸ δικαστήριον νὰ καταδικάσῃ τὸ
 ὑπουργεῖον Βούλγαρη διὰ τὰ ἀποδιδόμενα
 εἰς αὐτὸ πολιτικὰ ἀνομήματα. Καὶ βεβαίως

πῶς δύναται τὸ δικαστήριον νὰ καταδικάσῃ
 τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο δι' ἀντιπρόσωπον
 ἀρχῆς, διὰ πλαστογραφίαν τῶν
 πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, δι' ἀνατροπήν
 τοῦ Συντάγματος, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐγκλή-
 ματα, ἐὰν δὲν παραδεχθῇ, ὅτι διέπραξεν
 ἐκλογικὰ ὄργια; Ἐὰν τὸ δικαστήριον δε-
 χθῇ, ὅτι ὁ Βούλγαρης δὲν διεξήγαγε τὰς
 ἐκλογὰς διὰ τῆς λόγῃς καὶ αὐθαιρίας, ὅτι
 δὲν ἀνέδειξε βουλευτὰς ἐκείνους, τοὺς ὁ-
 ποίους ἐνόμιζε καταλλήλους καὶ συμφῶ-
 νους πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων του,
 τότε δὲν δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸ ὑπουρ-
 γεῖον Βούλγαρη δι' ὅσα ἐγκλήματα διέπρα-
 ξε· διότι, ἐὰν παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ Βουλὴ
 ἐκείνη τῶν 92 δὲν ἦτον ὅστων ἐκ τῶν ὄσων
 τοῦ Βούλγαρη, ἀλλὰ γνησία καὶ ἀμεμπτος,
 προελθοῦσα ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ,
 τότε δὲν πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν τὰ ἐγκλή-
 ματα τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη εἰς μόνην
 τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμόφρονον
 θέλησιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.
 Ἴδου ποῖαι σχέψεις περιπλανῶσι τὸν νο-
 μιμόφρονα Ζαήμη, τὸν ἐπικληθέντα σ ω-

Κ Η Π Ο Σ

Η ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ.

Θαυμαστὴ Ἀντωνιάδη, ὦ σοφὴ Φιλαδελφέα,
 Ὡ Λεβίδη, σὺ ποῦ βρῖσκεις πολλὰ σχέδια καὶ νέα,
 Καὶ καλλίτερα ἀπ' ὅλους τὴν ἀφαίρεσιν εἰξεύρεις,
 Καὶ σπουδάξεις καὶ τοῦ κύκλου τὸ τετράγωνον νὰ εὕρης,
 Ὡ! ἐσὺ ἀγαπημένη καὶ μεγάλη τριανδρία,
 Ποῦ μὲ νοῦ πολὺ καὶ γνῶσι διοικεῖς τὴν ἑταιρίαν!

Ἐακουσμένη τριανδρία, ὦ Συμβούλιο μεγάλο,
 Τί ἐγκώμια, τί ὕμνους, τί ἐπαίνους νὰ σοῦ ψάλλω!
 Ὡ! ἐσεῖς τοῦ Ἀρσακείου οἱ λαμπρότατοι φωστήρες,
 Ὅπου ἔχετε ἔς τὰ χέρια τόσα τάλλητρα καὶ λίρες,
 Καὶ εἰς ὅλα σας τὰ ἔργα κρίσι ἔχετε μεγάλη,
 Τί στεφάνια νὰ σᾶς βάλλω ἔς τὸ σφρό σας τὸ κεφάλι!

Μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα μένω κι' ἀπορῶ καὶ δὲν εἰξεύρω
 Μίαν λέξιν, ἕναν ὕμνον διὰ σᾶς τοὺς τρεῖς νὰ εὕρω,
 Κι' οὔτε ὠμορφο στεφάνι ἔς τὸ κεφάλι σᾶς γὰρ βάλλω,
 Καὶ τοὺς τρεῖς σεφανωμένους εἰς τὸν κόσμον ἄσας βγάλω,
 Κι' ὅλοι τότε νὰ θαυμάσουν τρεῖς πολυέστερους ἀνθρώπους,
 Ποῦ ἔμπορουν γιὰ τὸν Ἀργύρη νὰ εὐραίσουν ἀγίλους τρόπους.

Διὰ σᾶς τοὺς τρεῖς κανένας δὲν ἔμπορεῖ νὰ εὕρῃ λέξι,
 Οὔτε ὠμορφο λουλούδι, τὸ στεφάνι σας νὰ πλέξῃ,
 Ἐπειδὴ ἐσεῖς καὶ μόνοι μὲ ἀγάπῃ καὶ σοφίᾳ
 Διοικεῖται τόσα χρόνια τὴν καλὴ μας ἑταιρίαν,
 Κι' ἔχετε τὰ χρήματ' ὅλα τοῦ Ἀρσακή εἰς τὸ χέρι,
 Καὶ τί κάνετε μὲ τούτα ζωντανὴ ψυχὴ δὲν ξέρει.

Ἦτ' ἔρχῃ ὅτι
 Ἐχετε καὶ τὸν Βασίλη τὸν καλὸ σας τροφοδότη,
 Ποῦ φαγ' ὅλη τὴν ζωὴν του καὶ τὴν ἐρημὴν του νειότη
 Διὰ σᾶς, καὶ κοπιᾷ γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ...
 Σεῖς, ἐμάθατε κι' εἰς τοῦτον πῶς ἔμπορεῖ νὰ θησαυρίσῃ,
 Κι' αὐτὸς ἔβαλλε εἰς πρᾶξιν τὸν σοφώτατόν σας τρόπον,
 Ποῦ ἔμπορεῖ νὰ καζαντήσῃ ὁ κανένας δίχως κόπον.

τήρα της πατρίδος διὰ τῆς υπογραφῆς τοῦ πολυθρυλλήτου ἐκείνου πρωτοκόλλου!

Ἡμεῖς ὑφ' ὄψιν φωνῆ κατὰ τῶν σκέψεων τοῦ κ. Ζαΐμη, προτρέπομεν πάντα συνάδελφον νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς καταδίκης τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρίας, καὶ νὰ μὴ πάσῃ διασωφρονίᾳ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐνθαρρύνωσι τὸν πολιτικόν, ὅπως οὕτως τιμηθῶσιν ὡς ἐμπρέτοι οἱ παράνομοι ἐκεῖνοι ὑπουργοὶ, καὶ δοθῇ τρανὸν παράδειγμα εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην παρανομούντας πρὸς βλάβην τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ καταδυνάστευσιν τοῦ φορολογουμένου λαοῦ.

Λαυρίον, 23 Φεβρ. 1876.

Φίλε «Αριστοφάνης»!

Εἶναι ἄξιοι μυρίων ἐπαίνων οἱ ἐν Λαυρίῳ δειπόντες τὴν τύχην τῆς ἑταιρίας, ἰδίως δὲ ὁ χαριτωμένος Φοντριερ, διότι ἀφοῦ ἐδόθησαν ἐργολαβικῶς πολλὰ ἔργα ἐπι μειοδοτικῆς δημοπρασίας εἰς ὀριστημένην τιμὴν, μετὰ ταῦτα ἤρξθησαν τὰς τιμὰς πρὸς σπουδαίαν ζημίαν τῆς ἑταιρίας. Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ὡρισμένως ἂν παρὰ τῶν Φοντριερ καὶ Καρρετζιπούλου παραλαμβάνονται σῶα καὶ κατὰ τὰ συμπεφωνημένα ὁ σανὸς, ἢ κριθή, τὸ ἄχυρον, καὶ ἐν γένει τὸ ὄλον ὑλικὸν τὸ πρὸς χρῆσιν τῶν ζώων τῆς ἑταιρίας, γινώσκω μόνον, ὅτι ὁ Φοντριερ, καλλιέργησας ἐν Λαυρίῳ σανόν, ἐπώλησε τοῦτον εἰς τὴν ἑταιρίαν, εἶχε δὲ τὴν καλὴν προαίρεσιν ὁ ἴδιος νὰ παραῖδη καὶ νὰ παραλαμβάνῃ, ἐπιθεβαιὼν τὴν ζύγισιν τοῦ σανοῦ διὰ τῆς ζυγίσεως ἐνός μόνου κάρρου, παραλαμβάνομένων τῶν λοιπῶν ἐπὶ τῆ βράσει τοῦ ἐνός.

Ὁ Φοντριερ, ἀν καὶ ὁ πατὴρ του χρεωκοπήσας ὡς σούρναρης ἐν Λαυρίῳ ἀρξεν εἰς αὐτὸν οὐκ ὀλίγη χρεὴ, σήμερον εὐρίσκειται μὲ περιουσίαν ὑπερβαίνουσαν τὰς 100.000 δραμῶν διατηρεῖ ἐν Ἀθῆναις μὲ πολλὰ ἐξόδα καὶ οὐκ ὀλίγην πολυτέλειαν τὴν οἰκογενεὶάν του, συγκριμένην ἀπὸ τὴν μῆτέρα του καὶ τρεῖς ἀδελφάς, αὐτὸς δὲ ἐν Λαυρίῳ περνᾷ ζωὴ καὶ κόττα, ἐξοδεύων ἀρχετὰ δι' αὐτὸν καὶ τοὺς τριτοκόλους ἄ-

δελφούς του ἐκτὸς τούτων ὁ Φοντριερ κατὰ τῶν βραχυτάτων διαστήματι νὰ ἀποκτήσῃ καὶ κάρρα καὶ ζῶα κλπ. Ἐξίσταμαι καὶ ἐρωτῶ πόθεν ἄρα προέρχονται πάντα ταῦτα; ἐκ τῶν 200 δραμῶν, τὰς ὁποίας ἐλάμβανε μέχρι τίνος, ἢ ἐκ τῶν 300, τὰς ὁποίας λαμβάνει τώρα διὰ τὰς ἀνωτέρω πρὸς τὴν ἑταιρίαν ἐκδουλεύσεις του;

Ὁ αὐτὸς Φοντριερ ἔχει καὶ ἄλλο ἀνδραγάθημα· εἶναι καὶ καταγραστής δημοσίων χρημάτων, διότι ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον διὰ διαταγῆς του παρεχώρησεν αὐτῷ ἐξαιρετικῶς τὸ δικαίωμα νὰ καλλιεργήσῃ 60 ὡς ἔγγιστα στρέμματα ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, (τοῦτο δὲ γνωρίζεται καλῶς καὶ ὁ κ. Ἀθ. νασιάδης, πρόεδρος τῆς Ἀστυνομίας, νῦν δὲ γραμματεὺς α. τάξεως παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν) οὗτος, σφετερισθεὶς τὸ νόμιμον δημόσιον δικαίωμα, ἐκαλλιέργησε πλέον τῶν 200 στρεμμάτων. Ἐπίσης οἱ Φοντριερ, Παπαγεωργίου καὶ Μαρκόπουλος, ἐνεκα τῆς ἀνικανότητος καὶ δουλοπότητος των, ἐπεβάδων τὴν ἑταιρίαν διὰ τὴν ἐξόρυξιν καὶ θραυτίν πετρῶν εἰς λεπτολίθους μὲ 20 δρ. εἰς ἕκαστον μέτρον, ἐνῶ, ἂν ἦσαν ἱκανοὶ καὶ εὐλικρινεῖς, θὰ ἐλάμβανον τὰ πλησίον τεταμμένα ἀργεῖα χαλκίκα, τὰ ὅποια μὲ τριῶν δραχμ. δαπάνῃν καθ' ἕκαστον μέτρον ἦθελον ἀντικαταστήσει τὰς 200.000 δραμῶν, τὰς ὁποίας ἐπλήρωσεν ἡ ἑταιρία διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην. Τὴν κατάχρησιν ταύτην δύναμαι νὰ ἀποδώσω εἰς τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν περὶ τὴν ἐργασίαν ἄγνοιαν αὐτῶν.

Ἄλλοτε πάλιν, ὅτε ὁ Καραβοκυράκος, Καραπατάς κλπ. ἀνέλαβον ἐργολαβικῶς τὴν προμήθειαν λεπτολίθων πρὸς δραχμ. 350)00 ἕκαστον κυβικὸν μέτρον, αὐτοὶ ἐναντίον τῶν συμφωνιῶν ἔθεσαν ἐργάτας τῆς ἑταιρίας εἰς τὴν ὑπ' ἐργολαβίαν δοθεῖσαν προμήθειαν τῶν λεπτολίθων, ἐπιβαρύναντες οὕτω τὴν ἑταιρίαν μὲ τετραπλάσια ἐξόδα καὶ ἀναγκάσαντες καὶ τοὺς ἐργολάβους νὰ καταφύγωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, πρὸς μεγίστην καὶ πάλιν βλάβην τῆς περιουσίας τῶν δυστυχῶν μετόχων. Πρὸς δὲ οὐκ ὀλίγη ζημίᾳ προσγίνε-

ται τῆ ἑταιρία, διότι αἱ ἐργολαβίαι δίδονται εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῆς αὐτῆς ἑταιρίας, οἵτινες ἀποφεύγοντες ὡς εἰκὸς τὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν ὁποίανμισθοδοτοῦνται, καταγίνονται εἰς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσιν ἐργολαβικῶς.

Ὅχι ἧττον σπουδαίας ζημίας εἶνε πρόξενος ὁ Φοντριερ, διότι οἱ ὑπ' αὐτὸν ἐπιστάται, λαμβάνοντες παρὰ τοῦ αὐθέντου τὴν πλήρη ἐλευθερίαν, διορίζουσιν ὅπου εἶνε ἐργασία καὶ ἄλλους ὑπεπιστάτας ἐκ τῶν ἐργαζομένων. Οὐκ ὀλίγον δὲ ζημιούται ἡ ἑταιρία καὶ ἐκ τῶν καμίνων· διότι ὁ ἀρχικαμινευτῆς καὶ πρόην ἐργάτης Ἀναστ. Ἀποστολίδης, οὐ μόνον ἀμαρτεῖ τῶν στοιχεωδεστέρων τῆς καμινεως, ἀλλὰ καὶ οὐδεμίαν προτογῆν δίδει εἰς τοὺς ἐργάτας ἐν καιρῷ νυκτός· ἐκτὸς δὲ τούτου, τὰ ἐνοίκια, τὰ ὅποια εισπράττει ἡ ἑταιρία ἐξ ὀλων τῶν οἰκημάτων, φέροι ἀμέσως εἰς ἐξόδα ἐπισκευῆς αὐτῶν, ἐνῶ οὐδεμίᾳ τοιαύτῃ γίνεται ποτὲ ἀλλὰ καὶ ἂν πράγματι γίνηται, δὲν δύναται νὰ καλύψῃ παντάπασιν τὰ ἐκ τῶν ἐνοικίων εἰσπραττόμενα.

Εἰς φίλος σου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν Τετάρτην καὶ γρῆς ἐν τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως. Ὁ εἰς ἔλεγγεν, ὅτι δὲν ἤκουε τίποτε, ὡς νὰ ἦτο θεόκουφος καλῶς ὁ Ροδῆς, ὁ ἄλλος ὅτι δὲν εἶδεν ὡς νὰ ἦτο θεόστραβος, ὅπως ὁ κ. Μαυρομμάτης, ὁ ἄλλος ἐφυλάξει ἐπὶ πολλὴν ὥραν, καλῶς ὁ Σαρίπωλος, χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε, καὶ ὁ ἄλλος ἀνεβίβασε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ τὸν Γιάννην καὶ τὸν Βασίλην, ἐκθειάζων αὐτοὺς ὡς ἀγαθοὺς καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους, ὅπως ἐκθειάζει ὁ «Ἐθνοφύλαξ» τὸν νομιμόφρονα Ζαΐμην.

Ὁ Γιάννης καὶ ὁ Βασίλης ἤλπίζον ὅτι ὁ ἀκούσῃ σωστικὸν τινα λόγον ἀπὸ τοὺς μάρτυρας τῆς ὑπερασπίσεως, ἀλλ' εἰς μάτην! οὐτοί ἐλεγον ἄλλα ἂν ἄλλων. Τούτο ἔκαμε τὸν Γιάννην καὶ τὸν Βασίλην νὰ

ἀπελπισθῶσιν ἀκόμη περισσότερο καὶ νὰ σκεπτόνται περὶ αὐτοχειρίας. Εἶθε ὁ οὐρανὸς νὰ ἐπιγύσῃ βάλαμον εἰς τὰς βαρυκαρδίους καρδίας των, διότι μόνον ὁ «Αριστοφάνης» κάλλιον παντός ἀλλοῦ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξεύρῃ μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ ἀπελπίσις των.

Τὴν Πέμπτην δὲν ἐγένετο συνεδρίασις ἐν τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν οἱ ἴσον οἱ δικασταί.

Κατὰ τὸ 1869 δεκαπέντε περίπου ἐπιλογίαι ἐξετάσθησαν, ὅπως προεβασθῶσιν εἰς ἀνθυπασιστάς. Ἐκτοτε οἱ κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπουργοὶ παρέβλεψαν τοὺς ἱκανοὺς καὶ ἐμπείρους ἐκείνους ἐπιλογίας καὶ ἀντ' αὐτῶν προεβίβασαν ἄλλους ἀνικανούς καὶ ἀδαιεῖς. Σήμερον δὲ ὁ κ. Καραϊσκάκης, παρὰ τοῦ ὁποίου προσεδόκων πολλοὶ τὴν δόξωσιν τῶν κακῶς κειμένων, προτείνει νέας ἐξετάσεις εἰς τοὺς 15 ἐκείνους ἐπιλογίαι, παραβλέπων τὴν ἀρχαιότητα των. Λυπούμεθα πολὺ τῇ ἀλήθειᾳ νὰ βλέπωμεν τὸν κ. Καραϊσκάκην περιπίπτοντα εἰς τοιαῦτα ἀσυγγώρητα σφάλματα, τὰ ὅποια καὶ αὐτὸς ὁ Γρίβας δὲν ἔκαμνε.

Τὴν παρελ. Τρίτην παρεστάθη ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ θιάσου ἡ «Ἰωσίας ὁ Ἀκτοφύλαξ». Πολλοὶ ἐφημερίδες ἔσπευσαν νὰ πλέξωσι στεφάνους εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἑταιρίαν, καὶ νὰ εἴπωσιν, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς παραστάσεως ταύτης ὑπερέβη τὰς προσδοκίας πάντων. Εἶχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν εὐτυχίαν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὴν παράστασιν ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἴδομεν τόσα μεγάλα πράγματα, ὅσα εὐήρεσθήσαν νὰ γράψωσιν αἱ συνάδελφοι. Παρακαλοῦμεν τὰς συνάδελφους νὰ γράψωσι τὰ πράγματα, ὅπως τὰ θέλωσι, καὶ νὰ μὴ ᾔνη πολὺ πλοῦσι εἰς τοὺς ἐπαίνους των, διὰ νὰ μὴ κάμουν τοὺς ἡθοποιούς μας νὰ σηκώσωμεν μῦτην.

Δὲν μᾶς λέγει ὁ κ. Πέτρος Κανελλίδης, ὁ γερμανὸς οὗτος γέρος, τὸν ὁποῖον ἐγκατέλειψεν ἀνεπιστρέπτει ἡ νεότης καὶ ὁ ἔρως, καὶ ὅστις ἀπεμακρύνθη πλέον τῆς τύρβης τῶν διασκέδασων καὶ διάγει ἐν Κηφισῶν τὰς μονοτόνους ἡμέρας τῆς ζωῆς του, συγγράφων ἄρθρα περὶ τοῦ παρόντος

καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος, πλησίον τινος βυακίου ἢ ὑπὸ τίνος πλατάνου τὴν σκιάν συνέταξε τὸ σπουδαῖότατον καὶ ἐμβριέστατον ἐκεῖνο ἄρθρον, τὸ καταχωρηθὲν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τῆς Πέμπτης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν «Ἄγαθὰ φαινόμενα»; Ἡμεῖς ἀναγνόντες τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἄρθρον, ἐμείναμεν μὲ ἀνοιχτὸν τὸ στόμα, θαυμάζοντες τὸν καταπληκτικὸν ὠκεανὸν τῶν κρίσεων τοῦ κ. Κανελλίδου. Ἄν ἐξυκολοῦθῃ νὰ κάμην τοιαῦτα ἄρθρα, τὸν συμβουλεύομεν νὰ ταξιδεύσῃ εἰς ξένον κόσμον, ὅπου λάμπουν οἱ αὐγερινὸι τῆς μαθήσεως, διότι ἐννε μεγάλη ἀμαρτία, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ σήπωνται εἰς τὸν βόρβορον τῶν Ἀθηναίων αἱ τόσον λαμπραὶ ἰδέαι του.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὡς βλέπομεν ἐν τῷ Κήφῳ οἱ καλοὶ συνδρομηταὶ μας, ἤρχισεν ὁ σατυρισμὸς τῶν καθυστερούντων ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη τὴν συνδρομήν των. Ἄπο τοῦδε διεκόπη πλέον ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς τοὺς καλοὺς τοῦτους συνδρομητάς, τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα, καὶ ἀφοῦ τοῖς ψάλλωμεν τὸν ἀναβαλλόμενον, ὅπως πρέπει εἰς τα μούτρα των, θέλωμεν τοὺς ἐνάξει καὶ δικαστικῶς. Διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν δὲ μὲ τὸ παραπάνω διὰ τὰς καλὰς των διαθέσεις, θὰ δημοσιεύσωμεν με χρυσὰ γράμματα εἰς ἰδιαίτερον εἰδικὸν τὰ ὀνόματά των καὶ τὰς σατύρας των, ὅπως οὕτως ἀποθανατισθῶσι.

Κύριοι τις, γινώσκω τὴν Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Τουρκικὴν καὶ Ἀραβικὴν, ζητεῖ παραδόσεις ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγ. ἀριθ.)

Ἐναντίον διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπαρήσαν ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ διαφιλονηκούμεναι γαῖαι παρὰ διαφόρων κατοίκων τῆς περιφερείας Λαυρίου, καὶ ἡ ὄχι; ποῖος ὁ αἴτιος; Βότκουσι χιλιάδες ποιμνίων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ πέντε μηνῶν καὶ ἤδη ἐν γνῶσει του, καὶ ἡ ὄχι; ἔδωτεν ἄδειαν νὰ κατασκευάζωσιν τινὲς ἐν-

ταῦθα ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων τρεῖς καὶ τέσσαρα παραπήγματα καὶ μαγαζεῖα ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς ἕκαστος; ἔδωκεν ἐπίσης τὴν ἄδειαν εἰς ἄλλους νὰ κατακτήσῃσι 50 μέτρα ἐπὶ τῆς παραλίας γῆς, καὶ νὰ κατασκευάσωσι παραπήγματα πρὸς ἐμπορίον, ἀπέκλεισε τὰς ἀποθιβάσεις καὶ ἐπιθιβάσεις τοῦ λιμένος; διώριτεν ὡς πραγματοποιήματα διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων ἀνθρώπους ἀπείρους καὶ πατριώτας του, διατριῶν εἰσέτι αὐτοὺς ὡς τοιοῦτους, ἐνῶ διὰ μίαν ὥραν ἐπεραιούτο ἡ ἐργασία αὐτή; Ἰψώσατε σὰς παρακαλῶ φωνῆν νὰ ἔλθῃ διὰ τὴν δημοπρασίαν τῶν οἰκοπέδων καὶ διανομήσῃ αὐτῶν ἐμπειροὺς οἰκονομικοὺς ὑπάλληλους καὶ ὁ κατάλληλος περὶ τὴν διαίρεσιν γαιομέτρης, διότι πολλὰ θὰ συμβῶσιν ἐκ τῆς ἀπειρίας τοῦ τελώνου, εἰς ὃν ἀντετέθη ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησις τῶν οἰκοπέδων τοῦ συνοικισμού. Πάντα τ' ἀνωτέρω, κ. συντάκτα, παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃσι διὰ νὰ λάβῃ γινῶσιν καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Σ. Σωτηρόπουλος, καὶ ἴδη τοῖς ἀνθρώποις διατρεῖ ἴσως ἐκ συστάσεως τινῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, καυχόμενος μάλιστα ὅτι ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὡς ἐπληροφόρηθῃμεν ὁ κ. Βουδούρης πρώτην ἡδὴ φοράν διευθύνει τελωνεῖον καὶ πρὸ ἕξ μηνῶν τὰ ἐπιλοῖπα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του διετέλει ἐντὸς τῶν ὑπουργείων ὡς γραφεὺς, ἵνα μὴ εἴπω ὅτι κατεγίνετο καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα τῶν Ἀθηναίων.

Επιφυλάσσομαι νὰ καταγγείλω τὸν κ. τελωνῆν καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. εἰσαγγελέως διὰ τα παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντα. Περὶ δὲ τῆς κοινωνικῆς του ἐνταῦθα διαγωγῆς, ἀρκεῖ νὰ μάρθῃ τις ὅτι ἐχει καὶ φίλους δεκαπενταετῆ παιδία, Ἀγγλοὺς ναύτας, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ τοῖς προσφέρει σῖκα, προσβάλων οὕτω καὶ αὐτὴν τὴν θέσιν, ἣν κατέχει.

Ἐπίσης ἐπιφυλάσσομαι βραδύτερον νὰ ἐκθέσω ἐν ἐκτάσει τὰ διάφορα ἀνωτέρω ἀντικείμενα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δημοσιεύσω ταῦτα ὑπὸ ἰδίαν μου εὐθύνην.

Ν. Δ. Λιακούνας.

Θὰ σὰς πῶ πολλοὺς ἐπαίνοιας. Πρῶτος σὺ Ἀντωνιάδῃ
Ἔλα, πρόβαλλε ἐμπρός μου, σὺ σοφῆ Ἀσκληπιάδῃ.
Σὺ καὶ μόνον τοὺς ἀρρώστους σὲ μιὰ μέρα τοὺς γιατρούεις,
Κι' ὅταν ἔλθῃς εἰς ἀνάγκην σὰν τὸν Κώστα βήτορεύεις,
Κι' ἄμα τὸν κονδυλοφόρον ἔς τὸ λεπτό σου χέρι παίρνεις,
Ἴσολογισμόν ἀμέσως ἔς τὰ βιβλία ὅλα φέρνεις.

Ἔλα σὺ, Φιλαδέφεια, ὅπου ὅλα τὰ γνωρίζεις,
Καὶ ἔμπορεῖς τὸν Κορβανά σου μ' εὐκολίαν νὰ γεμιζῆς.
Ἐσὺ ἔχεις νοῦ μὲ μέτρο καὶ μεγάλη εὐφροσύνη,
Κ' εἶσ' ἐπίτροπος μεγάλος καὶ εἰς μία Ἐκκλησία,
Ποῦ δὲν κάνεις τίποτ' ἄλλο, παρὰ τοίχους νὰ γκεμιζῆς,
Γιὰ νὰ βρισκῆς ἔτσι λόγο κάττι τι νὰ κοκκαλιζῆς.

Ἵς τὸ Ἀρσάκειόν μας μέσα εἶσαι τώρα τόσο χρόνον,
Καὶ ἔς τὸν νοῦ σου πάντα ἔχεις τὸ Ἀρσάκειον καὶ μόνον,
Καὶ ἔμπερδεύεται ἀμέσως ἡ γλυκύτατῃ σου γλώσσᾳ,
Ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ποῦ θὰ δώσῃς λόγον σ' ὅσα
Ἐχεις κάμει ἕως τότε, καὶ ὅτι σου κατέβη λέεις,
Κι' ἀπὸ τὴν συγκίνησί σου σὰν μωρὸ παιδάκι κλαῖεις.

Ἄλλα ἔλα καὶ σὺ πρῶτε μαθηματικὴ Λεβιδῆ,
Ποῦ περνᾷς εἰς τὴν σοφίαν καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρχιμῆδῃ,
Καὶ τὸ ἔξυπνὸν σου πνεῦμα ὄλ' οἱ Σύμβουλοι ζηλεύουσιν,
Καὶ ἐπρότεινες ἀκόμη διὰ νὰ δημοσιεύσω
Ἴσολογισμόν εἰς ὅλα καὶ αὐτὰ αἱ Ἐκκλησίαι,
Γιὰ νὰ φαίνωντ' ἐκεῖ πέρα καὶ τὰ κέρδη καὶ αἱ ζημίαι.

Δέκα χρόνους ἕως τώρα εἶσαι μὲς ἔς τὴν ἑταιρία,
Καὶ πλουτεῖς μὲ νέους τρόπους τὴν ταχυδακτυλογραφίαν.
Ἄν ἔς τὸ Λαυρίον τὴν θέσιν τοῦ Συμβούλου ἀποκτήσης,
Μίαν ἀπὸ τὰς πλευράς του χωρὶς ἄλλο θὰ γκεμίσῃς,
Κ' ἐπειδὴ εἰς ὃ,τι κάμνεις ἔχεις πάντα καλὴ μοῖρα,
Ἴσως εὕρης καὶ ἐκεῖ πέρα ἓνα πῖθον ὅλο λίρα.

Εἴθε πάντα καὶ οἱ τρεῖς σὰς μονιασμένοι ἔς τῆς δουλειαῖς σας...
Ἔνας πόθος, μιὰ ἐλπίδα ναγαρίζει τῆς καρδιαῖς σας.
Κ' οἱ τρεῖς ἔχετε μιὰ γνώμη, μιὰ γλώσσα, ἓνα στόμα,
Κ' οἱ τρεῖς εἶθε σὰν ἀδελφία, μιὰ ψυχὴ καὶ ἓνα σῶμα.
Ποῖος εἰξεύρει τί θὰ κάμη, ὦ μεγάλη Τριανδρία,
Ἄν ἀκόμη διοικήσῃς τὴν χρυσὴ μας Ἑταιρία.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΕΝΙΕΡΑΤΟΣ (βουλευτῆς).

Συνδρομητῆς Κεφαλληνίας.

Καλὲ δὲν μοῦ λές ἀλήθεια μοῦ ζητεῖς νὰ σοῦ πληρώσω
Συνδρομή, «Αριστοφάνη»; δὲν ἐπίστευα πῶς τόσο
Ἐξουσιάστηκες, καὶ μὲνε, καὶ τὰ φύλλα σου μοῦ στέλλεις,
Καὶ μοῦ γράφεις ὀλοένα καὶ τὴν συνδρομήν σου θέλεις.
Συνδρομὴν καλὴν προσμένεις ἀπ' ἐμὲ τὸν Βενιεράτο,
Ποῦ γιὰ μιὰ πεντάρα μόνον φέρνω ὅλα ἀνω κάτω;

Τὸ ἐπίστεψες ποτὲ σοῦ, μπουνταλᾶ, μὲ τὰ σωστά σου
Πῶς λεπτὰ θὰ νὰ μοῦ πάρῃς μὲ τὰ τόσα γράμματά σου;
Καιρὸ τόσο δὲν βραδέως νὰ μοῦ γράψῃς ὀλοένα,
Καὶ νὰ θές, «Αριστοφάνη», συνδρομὴν ἀπὸ ἐμένα;
Ἄπ' ἐμὲ τὸν Βενιεράτο, ἀπὸ ἐμένα τὸν καιρῆν,
Τῆς Κεφαλληνίας τὸν ψεύτη καὶ τὸν πρῶτον κακομοῖρη;

Καλὲ πιστεψες ἀλήθεια πῶς ποτὲ λεπτὸ θὰ πάρῃς
Ἄπο ἐμένα ὅπου εἶμαι σ' ὅλα φῖνος κατεργάτης;
Τὶ ἐνόμισες, καὶ μὲνε; πῶς μὲ ἓνα γλυκὸν λόγο
Εἰμποροῦσες καὶ ἐμένα νὰ μὲ βάλλῃς εἰς τὸ τζόγον;
Δὲν λυπήθηκες τῆς πέναρις, τὸ χαρτί καὶ τὸ μελάνι,
Καὶ τὰ γραμματέσημά σου, μπουνταλᾶ «Αριστοφάνη»;

Κι' ἀν ποτὲ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔλθω, μπουφό μου, ἐμπρός σου,
Καὶ σοῦ δώσω ὅσα ἔχει ὁ σωτὸς λογαριασμός σου,
Πάλι νὰ μὴ τὸ πιστέψῃς πῶς σ' ἐπλήρωσα ἀκόμα.
Ἐγὼ ἔξεύρεις ὅτι εἶμαι ἀπὸ ὅλους πρῶτη βρῶμα,
Κ' ἔχω πάντα γιὰ πεντάρα τὸ ματάκι μου γαρίδα.
Λοιπὸν ἔχεις ἀπὸ ἐμένα πληρωμῆς ποτὲ ἐλπίδα;

Ἐπειδὴ, βρε μπουφο, εἶχα τὴν μεγάλην εὐτυχίαν
Βουλευτῆς καὶ ἐγὼ νὰ ἐβγῶ ἔς τὴν καλὴν Κεφαλληνίαν,
Ἦόμισες ὅτι τὸ πρῶτον σύστημά μου θὰ ξεχάσω,
Καὶ τὴν συνδρομὴν μὲ πρῶτον, καλῶς ἄλλοι, θὰ σ' ἐμῶσω;
Καὶ δὲν ἔξεύρεις ὅτι τρέχω σ' ἓναν καὶ ἄλλον νὰ πωλήσω
Τὴν βουλευτικὴν μου ψῆρον, νὰ ἔμπερσω γιὰ νὰ ζῆσω;

Παῦτε πιὰ, «Αριστοφάνη», γιὰτί ὅ,τι καὶ ἂν κάνῃς,
Συνδρομὴν δὲν θὰ σοῦ δώσω, καὶ τὰ λόγια μόνον χάνεις.
Ἵς τὸ ἐξῆς σὲ συμβουλεύω, γιὰτί θέλω τὸ καλὸν σου,
Νὰ μὴ γράφῃς ἔς τὸ βιβλίον τῶν καλῶν συνδρομητῶν σου
Κὸντιδὲς ὡς τὸ ἐμένα, ποῦ δὲν παίρουνε γκαμπάρι,
Κι' ἂν τοὺς βάλλῃς εἰς τὴν ῥάχην τοῦ γαιδάρου τὸ σαμάρι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΑΣ.

ὦ καλοὶ ἀριτοκράται, ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς ν' ἀρχίσω
Τὰς μεγάλας ἀρετάς σας ὁ καυμένος νὰ ὑμνήσω;
Νὰ ὑμνήσω τὰ ὠραῖα καὶ μεγάλα σας σαλόνια,
Τὰ μακροῦά σας τὰ σουροῦδα, τὰ στενά σας πανταλόνια,
Τὰ κολλάρια, τῆς γραββάταις, καὶ τὰ ἀνοιχτὰ γελέκα,
Ἡ τῆς ὠμορφαῖς σας κόραις καὶ τὴν νέα σας γυναῖκα;

Ἐν τὰ σαλόνια σας ἐμβαίνω μὲ τρομάρα καὶ θαυμάζω,
Καὶ σὰν χάχας μ' ἀπορία ἀπ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ κυττάζω,
Κι' ὅπου, ὅπου καὶ ἂν πάγω, 'ς τὴν κουζίνα ἢ 'ς τὴν σάλα,
Τακτικὸ στολίδι βλέπω παντοῦ κέρατα μεγάλα,
Καὶ κυττῶ ἐκείνους ὄλους, ὅπου σὰς ὑπηρετοῦνε,
Ἄσπρα γάντια εἰς τὸ χέρι καὶ βελλάδαὶς νὰ φοροῦνε.

Ἐν τὰ καλά σας σπήτια μέσα ἔχετε ὠραῖα πιάνο,
Ἐπηρετάς καὶ μαγεῖρους, θυρωροὺς καὶ παραμάννα
Γιὰ νὰ δίνῃ 'ς τὰ παιδιά σας καθαρὸ καὶ φρέσκο γάλα
Καὶ νὰ τὰ περιποιῆται, καὶ κοντὰ εἰς ὅλα τὰλλα
Ἐχετε καὶ μιὰ φραντζέζα γαλλικὰ νὰ τὰ μαθαίνῃ,
Καὶ περίπατον μαζὺ των κάθε ἡμέρα νὰ πηγαίνῃ.

Ἡ ὠραῖαις σας κυρίαὶς εἶνε πάντα στολισμέναις,
Καὶ ἀπάνω 'ς τῆς πολτρόναις σὰν Σουλτάναις ξαπλωμέναις,
Καὶ γυμνὰ ἔμπρὸς εἰς ὄλους τὰ παχυὰ των μπράτσα δείχνουν,
Καὶ ποτὲ εἰς τὴν κουζίνα ἕνα ἄματι κὰν δὲν ρίχνουν.
Εἰς τὴν ὄπερα πηγαίνουν, σεργιανίζουν, τρώγουν, πίνουν,
Καὶ 'ς τοὺς ὠμορφους ἰππότας τὸ γλυκὸ των μάτι κλίνουν.

Ἡ ἐνάρεταὶς σας κόραις μ' ἐπιμέλεια διαβάζου
Γαλλικαῖς μυθιστορίαὶς, διὰ νὰ διασκεδάζου.
Προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπον ἐρωμένους γιὰ νὰ εὑρου,
Νὰ περνοῦνε τὸν καιρὸ τους μὲ παιχνίδια καὶ εἰξεύρου
Ν' ἀνεβαίνουν σὰν ἰππόταις εἰς τὸ ἄλογο ἀπάνω,
Καὶ νὰ σφίγγουνε τὰ χέρια, καὶ νὰ παίζουνε τὸ πιάνο.

Ἐχω κι' ἄλλα, κι' ἄλλ' ἀκόμη νὰ σὰς φάλλω, ἀλλὰ τώρα
Πολλὴ ὄρεξι δὲν ἔχω... Μὰ θὰ ἔλθῃ μία ὥρα,
Ποῦ τὴν πένα θὰ ἀρπάξω, καὶ τὸ στόμα μου θ' ἀνοίξω,
Καὶ 'ς τὸν κόσμον τὰς μεγάλας ἀρετάς σας θὲ νὰ δείξω.
Κι' ἂν καλὰ δὲν ζωγραφίσω τὰ ὠραῖά σας τὰ μούτρα,
Ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω νὰ μ' ἀλείψετε μὲ ποῦτρα.